

Sygn. akt III AUa 1025/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Szybka

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

SSA Joanna Baranowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Ł.

sprawy **S. K. przy udziale zainteresowanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością**

z udziałem Prokuratora Apelacyjnego w Ł.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w W.**

o ustalenie nieistnienia obowiązku ubezpieczenia społecznego

na skutek apelacji S. K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 19 maja 2014 r. sygn. akt V U 877/13

uchyla zaskarżony wyrok znosząc postępowanie przed Sądem pierwszej instancji od dnia 1 kwietnia 2014 r. i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania za drugą instancję.

Sygn. akt III AUa 1025/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 19 maja 2014r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie S. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. z dnia 18 kwietnia 2013 roku stwierdzającej, że S. K. jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z o.o. w W. nie podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 15 sierpnia 2012 roku.

Wydając przedmiotowy wyrok sąd pierwszej instancji przyjął za podstawę rozstrzygnięcia następujące ustalenia faktyczne.

(...) Spółka z o.o z siedzibą w W. została utworzona mocą aktu notarialnego Rep. A nr (...) w dniu 5 grudnia 2008 r. Spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy XII Wydział Gospodarczy, pod numerem KRS (...) w dniu 17 lutego 2009r. W dacie założenia spółki Prezesem zarządu Spółki oraz jedynym jej wspólnikiem, posiadającym 100 % udziałów był B. H.. Kapitał zakładowy Spółki wynosił 50.000 złotych (100 akcji po 500 złotych). § 9 aktu założycielskiego Spółki stanowi, iż udziały mogą być zbyte i zastawiane za

zgodą wspólników w formie uchwały Wspólników. Organami Spółki są: Zgromadzenie Wspólników oraz Zarząd (§11). Zarząd składa się z jednego lub większej liczby członków powoływanych uchwałą wspólników, przy czym pierwszy zarząd został powołany w akcie założycielskim (§12). Mandat członka zarządu wygasa w wyniku odwołania oraz w przypadku złożenia rezygnacji lub śmierci członka Zarządu (§12 ust.3). Do składania oświadczeń w imieniu Spółki uprawniony jest każdy członek zarządu działający samodzielnie (§13).

Zgodnie z umową sprzedaży z dnia 17 stycznia 2011 r. B. H. zbył 100% swoich udziałów w spółce (...). Umowa zbycia udziałów nie została poświadczona notarialnie. Nie podjęto uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na zbycie udziałów, zgodnie z § 9 aktu założycielskiego Spółki. J. W. (1) nie dokonał zmian w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Rejonowy. XII Wydział Gospodarczy.

W dniu 31 stycznia 2013 roku J. W. (1) zawarł umowę zbycia 100% udziałów w spółce na rzecz J. W. (2) za kwotę 1.000 złotych. Umowa zawiera mylne oznaczenie daty jej zawarcia - 31.01.2012 roku. Strony umowy uzyskały jej notarialne poświadczenie w dniu 5 lutego 2013 roku. Nie podjęto uchwały w przedmiocie wyrażenia zgody na zbycie udziałów, zgodnie z § 9 aktu założycielskiego Spółki. J. W. (2) nie dokonał zmian w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Sąd Rejonowy XII Wydział Gospodarczy. Nadal organem uprawnionym do składania oświadczeń w imieniu Spółki jest Zarząd, którego Prezesem i jedynym członkiem jest B. H..

W dniu 1 sierpnia 2012 roku J. W. (1), działając jako udziałowiec reprezentujący Firmę (...) Spółka z o.o. w W., zawarł ze S. K. umowę o pracę na czas określony od dnia 15 sierpnia 2012 r. do dnia 15 sierpnia 2013 roku, w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 5.625,00 zł brutto na stanowisku (...) Biura Windykacji. W nagłówku umowy znajduje się data „1 sierpnia 2012 roku”, zaś poniżej znajduje się zapis, iż umowę zawarta jest w „dniu 31 sierpnia 2012 roku”. Aneksem do umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2012 r. zmieniono warunki zatrudnienia S. K.: czasu pracy oznaczona na 1/2 etatu, zaś wynagrodzenie na kwotę 11.250,00 zł brutto. Kolejnym aneksem do umowy o pracę zawartej w dniu 1 sierpnia 2012 roku, zawartym w dniu 28 września 2012 r., ponownie zmieniono wymiar czasu pracy na 3/4 etatu oraz wynagrodzenie na kwotę 45.000,00 zł brutto, a także ustalono okres zatrudnienia na czas nieokreślony. Do zakresu obowiązków S. K. należało: sporządzanie analiz i raportów m.in. płynności, rentowności, kosztów na potrzeby Dyrektora Finansowego i Zarządu Firmy, ścisła współpraca z prawnikami i firmami zewnętrznymi w zakresie prowadzonych procesów windykacyjnych, nadzorowanie realizowanych umów windykacyjnych. Skarżący zawierał w imieniu Spółki umowy zlecenia o współpracy w zakresie zabezpieczenia kontaktów handlowych, prewencji w zakresie zapobiegania zatorom płatniczym oraz windykacji, jak również warunków i form płatności, w których zleceniobiorca zobowiązywał się w szczególności do: - sprawdzania i raportowania o kondycji finansowej potencjalnych kontrahentów zleceniodawcy, - przygotowania analizy prawnej i ekonomicznej kontrahentów oraz na jej podstawie wskazania metody należytego zabezpieczenia wykonania kontraktu, - nadzoru płynności finansowej w sytuacji zagrożenia nieterminową płatnością, przy czym zleceniobiorca może korzystać z rozwiązań outsourcingowych w celu zapobiegania zatorom płatniczym zleceniodawcy; - pozyskanie możliwości factoringowych dla zleceniodawcy, przy czym zleceniobiorca może korzystać z rozwiązań outsourcingowych w celu uzyskania zewnętrznego źródła finansowania.

Spółka (...) w zakresie działalności nie posiadała czynności z zakresu prowadzenia windykacji.

S. K. od 2001 roku zajmuje się windykacją należności. Ubezpieczony przedłożył zaświadczenie lekarskie z 24 października 2012 roku o braku przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia zatrudnienia oraz został przeszkolony w zakresie przepisów BHP.

Skarżący został zgłoszony przez w/w. płatnika do pracowniczych ubezpieczeń społecznych w dniu 4 grudnia 2012 roku, z datą powstania obowiązku ubezpieczeń od dnia 15 sierpnia 2012 roku. Wynagrodzenie wypłacano ubezpieczonemu gotówką, ubezpieczony potwierdzał obecność w firmie własnoręcznym podpisem na liście płac.

W dniu 21 grudnia 2012 roku S. K. uległ wypadkowi w drodze do pracy. ZUS nie kwestionował okoliczności wypadku. Protokół powypadkowy sporządził R. W. dyrektor finansowy w spółce (...), przebywający wówczas na zwolnieniu

lekarским. S. K. był niezdolny do pracy w okresie od 21 grudnia 2012 roku do 7 kwietnia 2013 roku, w tym czasie nikt go nie zastępował w pracy.

W latach poprzedzających zawarcie umowy z (...) Spółka z o.o. ubezpieczony zajmował się działalnością windykacyjną, działając w imieniu innych podmiotów.

W okresie od 1 listopada 2001 roku do 17 czerwca 2004 roku skarżący zatrudniony był w P.W. (...) C. K. Windykacja należności w D. na stanowisku specjalisty ds. windykacji. W dniu 10 czerwca 2003 roku S. K. zawarł umowę w imieniu P.W. (...) w D. z (...) Spółka z o.o. w W. o stałej obsłudze w zakresie windykacji. W dniu 2003 roku S. K. zawarł umowę o współpracy z (...) Spółka z o.o. w K., gdzie początkowo zatrudniony był na 1/2 etatu i pobierał wynagrodzenie w kwocie 22.000, a następnie pracował już w pełnym wymiarze godzin i pobierał wynagrodzenie w kwocie 45.000 złotych. Ubezpieczony w imieniu T. - (...) zawierał umowy dotyczące współpracy w zakresie windykacji. W dniu 7 listopada 2007 roku S. K. zawarł umowę w imieniu (...) Spółka z o.o. w K. z Przedsiębiorstwem Budowlanym (...) Spółka z o.o. w kolonii K. umowę zlecenia windykacji wierzytelności w kwocie 800.000 złotych; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 30%. W dniu 16 maja 2007 roku S. K. zawarł umowę w imieniu (...) Spółka z o.o. w K. z (...) Spółka z o.o. w R. umowę zlecenia windykacji wierzytelności w kwocie 30.000 złotych; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 30%.

W dniu 11 lutego 2008 roku S. K. zawarł umowę w imieniu (...) Spółka z o.o. w K. z (...) Spółka z o.o. w W. umowę zlecenia windykacji należności w kwocie 35.000 złotych. Umowa nie zawiera postanowień w zakresie wysokości wynagrodzenia. W dniu 14 kwietnia 2010 roku S. K. zawarł umowę w imieniu (...) Spółka z o.o. w K. z (...) Spółka z o.o. w W. umowę zlecenia windykacji należności w kwocie 45.000 złotych; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 30%.

S. K. zawierał w imieniu (...) Spółka z o.o. w K. umowy zlecenia stałej obsługi windykacji, której przedmiotem było: prowadzenie negocjacji dłużnikiem ustalenia warunków tej spłat zaległości, monitoring płatności oraz bieżące raportowanie z prowadzonych czynności windykacyjnych: - w dniu 30 stycznia 2008 roku zawarł umowę z Agencją (...) Spółka z o.o. w K.; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 20%;

- w dniu 11 lutego 2008 roku zawarł umowę z (...) Spółka z o.o. w W. umowę; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 20% - w dniu 16 marca 2010 roku zawarł umowę z (...) Spółka z o.o. w K.; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 20%; - w dniu 17 grudnia 2010 roku zawarł umowę z (...) Spółka z o.o. w W.; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 20%; - w dniu 19 maja 2010 roku zawarł umowę z (...) Spółka z o.o. w W.; wynagrodzenie dla (...) Spółki z o.o. w K. ustalono w formie prowizji 20%.

S. K. w latach poprzedzających zawarcie umowy o pracę ze Spółkę (...) uzyskał dochód: - w 2009 roku w kwocie 79.384,48 złotych, w tym kwotę 28.096,94 złote z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy oraz kwotę 51.287,54 złote z tytułu zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego; - 2010 roku w kwocie 262.665,00 złotych z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy; - 2011 roku 229.077,06 złotych, w tym kwotę 229.077,06 złotych z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, kwotę 1.680,00 złotych z tytułu działalności wykonywanej osobiście oraz kwotę 207.724,95 złotych z tytułu zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego.

W dniu 1 sierpnia 2012 roku J. W. (1), działając jako udziałowiec reprezentujący Firmę (...) Spółka z o.o. w W., zawarł z R. W. umowę o pracę na czas określony od dnia 15 sierpnia 2012 r. do dnia 15 sierpnia 2013 roku, w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 5.625,00 zł brutto na stanowisku (...) Biura Windykacji. W nagłówku umowy znajduje się data „1 sierpnia 2012 roku”, zaś poniżej znajduje się zapis, iż umowę zawarta jest w „dniu 31 sierpnia 2012 roku”. Aneks do umowy o pracę z dnia 31 sierpnia 2012 r. zmieniono warunki zatrudnienia R. W.: czasu pracy oznaczona na 1/2 etatu, zaś wynagrodzenie na kwotę 11.250,00 zł brutto. Kolejnym aneksem do umowy o pracę zawartej w dniu 1 sierpnia 2012 roku, zawartym w dniu 28 września 2012 r., ponownie zmieniono wymiar czasu pracy na 3/4 etatu oraz wynagrodzenie na kwotę 45.000,00 zł brutto, a także ustalono okres zatrudnienia na czas nieokreślony. Wynagrodzenie wypłacano pracownikowi gotówką, R. W. potwierdzał fakt stawiennictwa w pracy podpisując listę obecności. Od dnia 23 listopada 2012 roku do dnia 27 marca 2013 roku R. W. był niezdolny do pracy. W okresie

poprzedzającym zatrudnienie w spółce (...), R. W. od 2003 roku był zatrudniony na stanowisku dyrektora finansowego w (...) Spółce z o.o. w K.. Został zgłoszony przez ww. płatnika do pracowniczych ubezpieczeń społecznych w dniu 4 grudnia 2012 r. z datą powstania obowiązku ubezpieczeń od dnia 15 sierpnia 2012 roku. W stosunku do R. W. Zakład Ubezpieczeń Społecznych prowadził tożsame postępowanie, w wyniku którego w dniu 7 czerwca 2013 roku wydał decyzję o wyłączeniu go z ubezpieczeń z tytułu umowy o pracę z firmą (...) Spółka z o.o.

W konsekwencji powyższych ustaleń Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd I instancji wskazał, że zawarte przez S. K. kolejno po sobie następujące umowy o pracę z (...) Spółką z o.o. w W., którą reprezentował J. W. (1), działający jako udziałowiec Spółki, są z mocy prawa nieważne. Nieważność ta spowodowana jest wadliwą reprezentacją pracodawcy albowiem jedynym udziałowcem w Spółce i Prezesem jej jednoosobowego Zarządu jest B. H.. Umowy te winien ze skarżącym w imieniu Spółki zawrzeć zatem B. H., jako jedyna osoba uprawniona do skutecznego składania oświadczeń woli w jej imieniu. Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał na ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, w którym utrwalone jest stanowisko, iż pomimo nieważności umowy o pracę (w szczególności spowodowanej wadliwą reprezentacją pracodawcy) strony mogą nawiązać (ważnie) umowny stosunek pracy przez czynności dorozumiane, przede wszystkim w następstwie dopuszczenia pracownika do wykonywania pracy (wyroki z dnia 27 marca 2000r., I PKN 558/99, OSNAPiUS 2001 Nr 16, poz. 512; OSP 2001 Nr 3, poz. 40, z glosą J. Cichonia; OSP 2002 Nr 4, poz. 49, z glosą T. Liszcz; z dnia 5 listopada 2003 r., I PK 633/02, OSNP 2004 Nr 20, poz. 346; z dnia 6 października 2004 r., I PK 488/03, OSNP 2005 Nr 10, poz. 145; z dnia 12 stycznia 2005 r., I PK 123/04, OSNP 2005 Nr 15, poz. 231; z dnia 7 kwietnia 2009 r., I PK 215/08, OSNP 2010 nr 23-24, poz. 283; Monitor Prawa Pracy 2009 nr 9, s. 487). Sąd Okręgowy uznał jednak, że S. K. nie realizował ustalonego w umowach o pracę zakresu obowiązków pod kierownictwem pracodawcy, co skutkowało uznaniem, iż nie nastąpiła konwalidacja wadliwie zawartej umowy o pracę. Skoro zaś do zawarcia umowy o pracę nie doszło, nie może ona wywołać skutków wynikających z treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U z 2013r., poz. 1442), zgodnie z którym obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Przystąpienie bowiem do ubezpieczenia i opłacanie składki przez podmiot nienoszący cech „zatrudnionego pracownika” nie stanowi przesłanki objęcia – z mocy ustawy – ubezpieczeniem społecznym i „stania się” jego podmiotem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 1990 r., II UR 9/90 oraz z dnia 23 września 1998 r., II UKN 229/98). Konsekwencją powyższego jest wyłączenie zastosowania wobec skarżącego art. 36 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy, stanowiącego, iż każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Sąd podkreślił przy tym, że okoliczności towarzyszące powyższej czynności wskazują, iż od początku zamiarem skarżącego oraz ewentualnego pracodawcy nie była realizacja ustalonego dla S. K. zakresu obowiązków. Zastrzeżenia Sądu budzi przede wszystkim kwestia ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego, rentowności jego zatrudnienia oraz ówczesnej kondycji finansowej firmy. Bez wątpliwości wysokość wynagrodzenia, na jakie godzi się pracodawca oraz pracownik podejmujący pracę to indywidualna sprawa stron umowy. W ocenie Sądu, także potrzeba oraz okoliczności zatrudnienia S. K. w ówczesnej kondycji finansowej firmy rodzą poważne wątpliwości. Ubezpieczony zatrudniony został bowiem od dnia 15 sierpnia 2012 r. do dnia 15 sierpnia 2013 roku, w wymiarze 1/4 etatu z wynagrodzeniem 5.625,00 zł brutto na stanowisku (...) Biura Windykacji. Aneksiem do umowy o pracę z dnia 31.08.2012 r. zmieniono warunki zatrudnienia S. K.: czasu pracy oznaczona na 1/2 etatu, zaś wynagrodzenie na kwotę 11.250,00 zł brutto, zaś kolejnym aneksem do umowy o pracę zawartej w dniu 1 sierpnia 2012 roku, zawartym w dniu 28.09.2012 r., ponownie zmieniono wymiar czasu pracy na 3/4 etatu oraz wynagrodzenie na kwotę 45.000,00 zł brutto, a także ustalono okres zatrudnienia na czas nieokreślony. Dokonując więc obiektywnej oceny ustalonego dla ubezpieczonego wynagrodzenia stwierdzić należy, iż jest ono bardzo wysokie, ani skarżący zaś, ani zainteresowany, w żaden sposób nie wykazali zasadności ustalenia wynagrodzenia w tej kwocie, ani też konieczności zatrudnienia pracowników na stanowiskach: dyrektora finansowego oraz dyrektora ds. windykacji, tym bardziej, iż w okresie kilkumiesięcznej absencji w pracy tych pracowników, pracodawca nie zatrudnił innych osób w celu ich zastępowania. Wskazać przy tym należy, iż (...) Spółka z o.o. w W. w 2011 roku wykazała dochód w kwocie 187.312,25 złotych, zaś

w 2012 roku w kwocie 104.853,99 złotych, co stawia pod znakiem zapytania rentowność równoczesnego zatrudnienia dwóch pracowników z tak wysokim wynagrodzeniem. Nie można bowiem, w ocenie Sądu, nie pominąć faktu, iż w tym samym czasie na tożsamy warunkach Spółka (...) zawarła umowę z R. W.. Oznacza to, iż spółka zatrudniła pracowników, którym łącznie miała wypłacać wynagrodzenie w kwocie 1.080.000,00 złotych rocznie. Przy czym w toku postępowania strony nie wykazały, (...) Spółka (...) de facto się zajmuje. Świadek R. W. zeznał co prawda, iż Spółka zajmuje się handlem wyrobami ratanowymi, regałami magazynowymi, jednakże zawierane przez skarżącego, w imieniu Spółki umowy, dotyczą zgoła innego przedmiotu działalności. Sąd zważył również, że zarówno skarżący, jak i R. W. zaledwie po upływie trzech, czterech miesięcy zatrudnienia, zaprzestali „świadczenia pracy” z uwagi na chorobę. Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że S. K. w latach poprzedzających zawarcie umowy o pracę ze Spółką (...) uzyskał dochód: - w 2009 roku w kwocie 79.384,48 złotych, w tym kwotę 28.096,94 złote z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy oraz kwotę 51.287,54 złote z tytułu zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego; - 2010 roku w kwocie 262.665,00 złotych z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy; - 2011 roku 229.077,06 złotych, w tym kwotę 229.077,06 złotych z tytułu wynagrodzenia ze stosunku pracy, kwotę 1.680,00 złotych z tytułu działalności wykonywanej osobiście oraz kwotę 207.724,95 złotych z tytułu zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego. Natomiast fakt zgłoszenia skarżącego do ubezpieczenia nastąpił dopiero po upływie czterech miesięcy od podpisania umowy o pracę. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

W apelacji ubezpieczony zaskarżył ten wyrok w całości, zarzucając: - naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 k.p.c. przez dowolną ocenę zebranych w sprawie dowodów i przyjęcie, że ubezpieczony nie realizował pracy na rzecz pracodawcy, a co za tym idzie, nie nastąpiła konwalidacja wadliwie zawartej umowy o pracę;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że: nad wykonywaniem obowiązków pracowniczych ubezpieczonego nie sprawowano żadnej kontroli, zamiarem ubezpieczonego nie była realizacja ustalonego zakresu obowiązków, ubezpieczony zaprzestał świadczenia pracy ze względu na chorobę.

Wskazując powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator, który wstąpił do postępowania na etapie postępowania apelacyjnego, wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja S. K. jest o tyle uzasadniona, że niezależnie od podniesionych tam zarzutów, skutkuje uchynieniem zaskarżonego wyroku, zniesieniem postępowania przed sądem pierwszej instancji od dnia 1 kwietnia 2014r. i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Zgodnie z art. 378 § 1 k.p.c. Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. W myśl art. 379 pkt 2 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi wówczas, gdy strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej, organu powołanego do jej reprezentowania lub przedstawiciela ustawowego, albo gdy pełnomocnik strony nie był należycie umocowany. Jednocześnie, jak wynika z art. 477¹¹ § 1 k.p.c., stroną w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest: ubezpieczony, osoba odwołująca się od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności, inna osoba, której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja, organ rentowy, wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności i zainteresowany.

W niniejszej sprawie, co jest niewątpliwe, w postępowaniu przed Sądem I instancji status zainteresowanego posiadała (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, której organem uprawnionym do reprezentowania był prezes zarządu B. H..

Jednakże, jak wykazano w toku postępowania apelacyjnego, na podstawie załączonego odpisu zupełnego z rejestru przedsiębiorców KRS z 5 sierpnia 2015 roku, zainteresowana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w

rzeczywistości w dacie wydawania wyroku, nie posiadała organów uprawnionych do reprezentowania. Już bowiem z dniem 1 kwietnia 2014r. B. H. został wykreślony z rejestru jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. na skutek działań podjętych przez Sąd Rejestrowy z urzędu w wyniku powiadomienia o fakcie skazania B. H. za przestępstwa określone w art. 18 § 2 k.s.h. wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 10 marca 2009r. sygn. akt II KS 22/08. Stwierdzić zatem należy, że począwszy, co najmniej od 1 kwietnia 2014r. brak było organów uprawnionych do reprezentowania zainteresowanego co uniemożliwiało jego działanie w procesie. Brak ten na etapie postępowania przed sądem pierwszej instancji, nie został uzupełniony a sąd nie zawiesił postępowanie na podstawie art. 174 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 71 k.p.c.. Wobec powyższego, skoro mimo zaistnienia wskazanych wyżej przesłanek negatywnych, postępowanie było prowadzone i doszło do wydania wyroku, to - w myśl art. 379 pkt 2 k.p.c.- postępowanie przed sądem pierwszej instancji dotknięte było nieważnością. W świetle art. 379 pkt 2 k.p.c. brak organu powołanego do reprezentowania strony stanowi bowiem przyczynę nieważności postępowania (wyrok SN z dnia 7 listopada 2006 r., I CSK 224/06, LEX nr 276251).

Powyższe, niezależnie od tego czy sąd pierwszej instancji miał oraz czy mógł mieć wiedzę w tym zakresie, daje nieważność postępowania ze skutkiem wskazanym w przepisie art.386§2 k.p.c..

Wskazać przy tym należy, że Sąd Apelacyjny stwierdzając nieważność postępowania, wziął pod uwagę dokonaną od 20 marca 2015r. zmianę stanu prawnego i nowelizację treści art. 477¹¹ § 2 k.p.c., gdzie określono, iż do zainteresowanego przepisu art. 174 § 1 k.p.c. nie stosuje się. Jednakże jak stanowi art. 10 ust. 2 ustawy z 15 stycznia 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r., poz. 218) do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych z udziałem zainteresowanych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 477¹¹ § 2 zdanie czwarte w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. W przedmiotowej sprawie wyrok Sądu I instancji został wydany 19 maja 2014 roku a postępowanie apelacyjne wszczęte zostało wniesieniem w dniu 17 lipca 2014 roku apelacji, zatem znowelizowana treść art. 477¹¹ § 2 k.p.c. nie miała tutaj zastosowania.

Konsekwencje procesowe wynikające ze wskazanej zmiany stanu prawnego, będzie miał na uwadze sąd pierwszej instancji ponownie rozpoznający sprawę.

Wobec uwzględnienia z urzędu formalnej podstawy uchylenia zaskarżonego wyroku, bezprzedmiotowa stała się merytoryczna analiza zarzutów podniesionych w apelacji. Z tego powodu, po stwierdzeniu, że postępowanie przed sądem pierwszej instancji dotknięte jest od 1 kwietnia 2014 roku nieważnością wskazaną w art. 379 pkt 2 k.p.c., na podstawie art. 386 § 2 k.p.c. koniecznym było uchylenie zaskarżonego wyroku, zniesienie postępowania przed sądem pierwszej instancji od 1 kwietnia 2014 roku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temuż sądowi. Uchylając wyrok Sąd Apelacyjny pozostawił Sądowi Okręgowemu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zgodnie z art.108 § 2 k.p.c.